

остава много да се желае. Макаръ и да се прави жтъ отъ страна на околовийските началници чести ревизии, пакъ счетоводството и дѣловодството въ селските общини е доста въ забъркано състояние. Това обстоятелство, спорѣдъ мнѣнието на окол. началници, съ дължи главно на неспособността на общинските писари, на тѣхното често смѣняване и отъ части на неудобните помѣщения за общински управлени. Едно малко исключение въ това отношение прави жгъ сливенската и котленската околии, въ които общинските управлени, благодарение даваните отъ страна на окол. началници, въ честитъ имъ ревизии, наставления и упътвания сѫ до негдѣ по-урѣдени и счетоводството въ по-добро положение, доказателство за което е и обстоятелството, че главните отчети на общините за 1895 година отъ тия двѣ околии почти всичките сѫ представени въ постоянната комиссия на провѣрка.

Прѣдъ видъ, че селското-общинските кметове почти всичките сѫ полуграмотни, а нѣкои съвсѣмъ неграмотни и само тинчески умѣятъ да се подписватъ, а пакъ общинските писари не притежаватъ изисканата се опитност и вѣщина, макаръ повечето отъ тѣхъ и да сѫ издѣржали установения испитъ и притѣжаватъ свидѣтелства, азъ съмъ на мнѣние, че за отстранението на лошото положение на счетоводството и дѣловодството въ общинските управлени, трѣбва неизменно да се установи единъ по строгъ цензъ за общинските писари, като се единъ видъ узакони, що то никой да не може да бѫде назначаванъ за общински писарь безъ съгласието на постоянната комиссия. Огъ само-себѣ си се разбира, че въ последния случай и мизерните заплати на общинските писари ще трѣбва да се увеличатъ, защото способниятъ писарь не ще се съгласи, естествено, да отиде да урѣжда разбѣрките работи на общината съ 400—500 лева годишна заплата. А пакъ понеже никой почти отъ общинските кметове не прилага строгостите спрямо общинските писари, които сѫ прѣвидени въ правилника за счетоводството на селските общински управлени, по при-